

RAJ

| KNOW-HOW |

SURFEROV

po česko-slovensky

alebo
**Netradičná
jeseň v Hossegore
s ROBOM A HAFOM**

Tento rok som pri výbere dovolenky stavila na originalitu. Aj keď, ako som neskôr zistila, pre niektorých Čechov a Slovákov je surf-trip na každoročnom poriadku a niektorých si surf podmanil nastálo až do konca života. Svoj životný príbeh surfingu úplne prispôbili a ja sa dnes nečudujem prečo.

Nasadáme do minivanu v Bratislave a máme namierené do Prahy, kde máme vyzdvihnúť ďalších spolufanúšikov vín. Konečne si všimam, že moderný spevák, komik, profesionálny športovec, herec recesista a inak multifunkčný človek Tomáš Hafner má za volantom na hlave letný plátenný klobúčik. Okamžite vo mne evokuje obraz šoférujúceho Johnnyho Deppa zo sfilmovaného Fear and Loathing in Las Vegas. Žmolím totiž túto knihu v rukách, je to moje dovolenkové čítanie. No o tom, že toto je úplne iný príbeh, hovorí aj fakt, že som ju za celý čas vôbec neotvorila. Pretože my sme mali vlastný film, dokumentárny, komédiu, akčný a občas aj sci-fi.

Naši chalani a „riaditeľ závodu“ Kovo s bojovníčkami na surfcho. Pre začínajúcich surferov platí motivačné heslo: „Pádluj!“

Nasledujúci deň skoro ráno po pomerne dlhej, no zato dobrodružnej ceste sme už vo Francúzsku. Vo francúzskom Saint Pierre nás, tri plné minivany, privíta podľa slov českého brata a ďalšieho šoféra Tomáša česká vlajka, „stříkající fontána“, slnko a typické francúzske croissantsy s kávou „v takej té typické francouzské pekárničke“. Na obed sme už v našej cieľovej destinácii, Hossegore, európskej surferskej mekke, a naši šoféri nám radia návštevu najlepšej miestnej hamburgerárne Kravy. My sme však usúdili, že po lepkavej preprave bude najoptimálnejšou voľbou začať dovolenku pivom za päť eur a „Atlantákom“. Po vytúženom zlatistom moku sme už spokojní s uskutočnením nášho plánu, plávame smerom do srdca oceánu a chichúňame sa ako

KNOW-HOW

malé deti, pretože vetrom lietajú obľúbené hlášky Hafa alias dvorného šaša a ja mám problém, aby som si pre záchvaty smiechu neuštedrila glg slanej vody. V septembrovom Hossegore je nádherne a 30 stupňov, teda pokiaľ ste práve vyznávačmi uplakaného sivého počasia na Slovensku, určite sem nechodte. Hossegor leží priamo v Biskajskom zálive, blízko Španielska, 60 kilometrov jazdy smerom na sever od kúpeľného mesta Biarritz. Naše francúzske útočisko dýcha surfingom a vlastne láskou k akýmkoľvek riderským športom, predovšetkým k surfing, skejtbordingu, longboardingu, bodyboardingu, wakesurfingu či paddleboardingu, SUP (Stand Up Paddle, pozn. red.) a mnohým ďalším. Je to jedno z najvyhlásenejších centier surfing v Európe, kde každú jeseň prebieha závod svetového pohára v surfing Quiksilver Pro France a možno sa budete čudovať, ale aj česko-slovenského pohára Quiksilver a Roxy Czech and Slovak Surf Championship (v angličtine znieme kozmopolitnejšie). My sme sa obom pohárom časovo vyhli, ale na tomto mieste sa profesionálni surfisti z najrôznejších kúskov zeme stretávajú po celý rok. A my budeme mať príležitosť učiť sa od niektorých z nich!

Dajte mi jesť, idem spať...

Prichádzame do kempu s bungalovmi, v areáli sú tenisové kurty, bazén a nachádzame sa len nejakých osem minút od pláže. Luxus. V duchu skáčem od radosti aj preto, že nás už vrelo vítajú hostitelia z česko-slovenskej cestovnej kancelárie surf-trip.sk/surf-trip.cz a aj profesionálni surfisti, šíriaci posolstvo tohto výnimočného športu aj do našich končín, Terézia a Otmar Olivovci. V tomto období sú v Hossegore, inokedy organizujú netradičné surferské dovolenky v iných častiach sveta, na Srí Lanke, v Dominikánskej republike, Španielsku, na Kanárskych ostrovoch a Bali. Pri spoločnej grilovačke nášho kurzu, ktorú nám pripravili, sa k nám dostávajú počiatkové informácie o našom zájazde. Jesenný Hossegor nám naservíroval malé vlnky, čo veru nepotešilo pokročilých surfistov, no rozsvietilo plamenok nádeje v očiach nás začiatočníckych zajačikov, budúcich nádejných proriderov. Sme prerozdelení do skupiniek, ktoré vedú jednotliví lektori. Olivovci v spolupráci so slovenským web magazínom Boardlife.sk majú filozofiu VŽDY angažovať do kurzov lokálnych borcov – klobúk dole. Venovať sa nám bude sám Otmar Oliva, Maročan Serge Ben Sousan a Tahitan

Gary Zebrowski, na ktorého sme sa všetky prítomné dámy právom nemohli vynadávať. Za Slovákov sme tu v zastúpení Boardlife.sk surfistov (zároveň mojich pártu spolubývajúcich) Roba Šuteka a Tomáša Hafnera. Chalani sú prvými slovenskými držiteľmi licencie surfového inštruktora ISA, International Surfing Association, ktorá im umožňuje koučovať a viesť skupinky samostatne, aj oni však stále hltajú učiteľstvo surfovania od skúsených lokálnych majstrov.

Dopijeme a ideme

Po skvelej večeri nemáme na výber a degustujeme fľaše vynikajúceho francúzskeho vína. A to najlepšie hneď celú trikolóru, niekoľko bielych, zopár ružových a nejednu fľašku červeného na krvinky. Jeden dobrák si dokonca „prítal“ pivom aj slovenskou retiazkujúcou. Ako vášnivá novinárka už hromadím informácie a spovedám pri uvoľnenej atmosfére. „Ako som sa dostal k surfing? Vďaka môjmu kamarátovi Erikovi Butorovi, ktorý je dnes už uznávanou špičkou medzi slovenskými surfermi. Pred pár rokmi žil istý čas v juhozápadnom cípe Portugalska, v Sagress,“ prezrádza Robko Šutek a tu sa zapojím, aká zhoda náhod! Aj ja som tam bola na výlete a viem, že pre polohu surferského mestečka je prezývané The End of the World. Dnes sa dozvedám, že naši slovenskí surfisti tam majú v pláne realizovať ďalšiu destináciu pre Surf-trip. „Vtedy sme tam prišli pozrieť Erika v rámci dovolenky. Začal sa tomuto športu venovať a mňa tiež surfing vždy oslovoval, tak som si to chcel vyskúšať. Nemal som lektorov ako vy tu. Erikova uštipačná inštrukcia znela „Na, tu máš dosku, chytiš si vlnu a odvezieš sa na nej“. Nebolo to až také jednoduché, ale nenechal som sa odradiť, a keď som si dal na tretí deň prvú vlnku, odvtedy ma to drží. Viem, že surfing chcem robiť a budem robiť. Je

Česko-slovenský dreamteam sa stará o všeobecné blaho všetkých zúčastnených. Pri pádlovaní, návštevy továrne na surfy aj pri poskytovaní bežných informácií rôzneho charakteru.

to návykové,“ hovorí o svojich surferských začiatkoch. Profesionálny športovec Tomáš (Hafo) Hafner má však v rukáve úplne iný príbeh. „Pred časom som jazdil ako snoubord rider za značku Quiksilver. V lete v roku 2001 som vycestoval do amerického Seattlu, kde som si vybavil džob na pol roka v pobočke, kde Quiksilver vyrábala Lip Tech a GNU dosky. V tej fabrike pracovalo asi 150 ľudí. Každý z nich buď skejtoval, snoubordoval, alebo surfoval. Dozvedel som sa o možnosti, že v Seattli sa dá surfovať, a tak sme každý piatok po robote vyrážali k pobrežiu za vlnami, tam sme jazdili, kempovali a vracali sa až v pondelok ráno,“ uzatvára tému. Nuž, nie, že by ma to nezaujímalo, ale mne sa po náročnom dni zatvárajú oči a zajtra ma čaká vytvorenie vlastného príbehu o začiatkoch v surfovaní. Keďže sa o tomto športe hovorí, že jeho osvojenie si vyžaduje nemalú dávku úsilia a „iba“ deväť rokov praxe, zrejme to nebude úplne jednoduchá záležitosť. A tak opožem svoje chabé základy francúzštiny a sypem do plénu „Bonne nuit!“.

s vynikajúcimi čerstvými bagetami a ja už začínam tušiť, že títo gurmáni ma k sporáku po celý čas nepustia, a to mi nesmierne imponuje. Táto myšlienka ma spokojne uložila do ležadla a prinútila zastaviť sa nad faktom, odkiaľ sa táto bezchybne zohraná dvojica vôbec pozná. „Spoznali sme sa vďaka Boardlife.sk a Surf-trip.sk. Poslali nás ako dvoch mladých ľudí, ktorí majú radi tento šport, aby sme sa stali súčasťou kurzu, a tam sme sa zoznámili. Po prvých päťdesiatich kilometroch cesty do Hossegoru sme si padli do oka a vedeli sme, že bude dobre. Že si budeme rozumieť,“ objasňujú.

Nasledovníci Milana Rastislava Štefánika

Že my sme nemali a nemáme slovenských surfistov? Potom vás možno prekvapí fakt, že Milana Rastislava Štefánika nepoznáme len ako veľkého cestovateľa, spisovateľa, vedca, politika, horolezca, ale aj ako surfera! (Multifunkčný človek, takmer ako Hafo.) Svoje o tom vie aj slovenský režisér Michal Vasilko Kele, ktorý sa vydal po stopách pána Štefánika. Ten istý čas strávil na Tahiti a polynézskych ostrovoch, a tak sa Kele rozhodol spraviť netradičný dokument o dvoch mladých surfistoch Milanovi a Rastislavovi, ktorí sú rozhodnutí pátrať po Štefánikovej osobnosti na francúzskych polynézskych ostrovoch. Filozofia slovenského surfera musí byť aj o cestovaní, pretože doma „dostatočne fanatické“ vlny nenájdeme. Jedine možno na umelej vlně na Čunovke. „V neposlednom rade by som povedal, že naši rodičia nemohli cestovať kvôli režimu, preto nevidím dôvod, pre ktorý by to naša generácia nevyužila v súčasnosti. Ja som jazdil napríklad v Portugalsku, Maroku, Španielsku a vo Francúzsku a chcel by som ísť do Afriky aj Austrálie za kamarátmi Zuzkou a Erikom, ktorí tam odišli na rok surfovať,“ horlivo opisuje svoj vzťah k spojeniu surfu a cestovania Robo a pridáva sa Hafo: „Ja skoro vždy cestujem sám a ešte nikdy som nestrelol negatívnu osobu. Boli však situácie, keď som sa bál, čo bude, ale zakaždým to vďaka bohu dopadlo do pohody. Mám skúsenosť, že keď cestujete sám, lokálni ľudia vedia, že ste sám ďaleko od domova, a snažia sa vám pomôcť. Cestovanie je o tom, že sa z teba stáva viac nezávislý človek. Získavaš nové myšlienky, poznatky o krajine, v ktorej si zlepšuješ jazyk...“ – Oui, un petit peu! O tom, že Hafo nesmierne rád cestuje, niet pochyb. Má prejazdené západné pobrežie Ameriky Oregon a Washington, Španielsko, Francúzsko, Bali, Indiu a Capo Verda v Afrike, v budúcnosti by sa chcel pozrieť aj do Austrálie.

Padaj na surf!

Ďalšie dni sa po skromných raňajkách hrniem so svojou penovou doštičkou na pláž a dopĺňam ich o slanú oceánsku vodu, keď nesprávne prečítam vlnu a ona ma zopárkrát nekompromisne poprehadzuje v práčke. Po chvíli

Tomáš (Hafo) Hafner

Vek: **37**, Národnosť: **Slovák**
Roky skúseností v surfing: **13**
Dream day: Predstava ideálneho dňa? Ráno sa zobudiť, ísť surfovať s kamošmi, po surfovaní si dať skvelé jedlo a pošpásovať s priateľkou. Večer ísť opäť do vody, a keďže rád varím, potom by som niečo ugriloval a dal pivko. Alebo čo príde
Motto: Peniaze pre mňa nikdy neboli nejakou veličinou
Najobľúbenejšie jedlo: Petraniky (cestoviny made by Jakub Petraník z domény gurman.sk, pozn. red.)
Obľúbený surfer: Rob Machado
Vysnívaná destinácia: Road trip po Austrálii s lokálnymi ľuďmi

Serge Ben Sousan

Vek: **49**, Národnosť: **Maročan**
Roky skúseností v surfing: **40** (!)
Dream day: Surfovať s mojou priateľkou a deťmi
Najobľúbenejšie jedlo: Tajine (marocké národné jedlo, mäso a zelenina, pripravované v špeciálnej mise cocotte, vyslovuj: hmm...)
Motto: Don't go too fast
Obľúbený surfer: Kelly Slater
Vysnívaná destinácia: Južná Afrika

Róbert (Robo) Šutek

Vek: **25**, Národnosť: **Slovák**
Roky skúseností v surfing: **7**
Dream day: Celý deň s kamošmi. Raňajky, potom surfing a obed, zasa surf a večer chilling na pláži s grilovačkou
Motto: Zážitky nemusia byť príjemné, ale pevne vryté.
Najobľúbenejšie jedlo: Mexická kuchyňa
Obľúbený surfer: Kelly Slater
Vysnívaná destinácia: Pobrežie Afriky

Gary Zebrowski

Vek: **30**, Národnosť: **Polynézan**
Roky skúseností v surfing: **10**
Dream day: Ráno surfing, na obed snoubording na Pyrenejoch a opäť surfing pri západe slnka
Motto: Užívať si život s mojou rodinou
Najobľúbenejšie jedlo: Homemade vegánsky burger plnený avokádom, tofu a čerstvými bylinkami
Obľúbený surfer: John John Florence a Gabriel Medina
Vysnívaná destinácia: Rodné Tahiti

Kto chce ochutnať netradičnú a hlavne nezabudnuteľnú dovolenku, mal by skúsiť práve Surf-trip. Ostanú vám spomienky na výlet, ktorý sme si my vychutnali všetkými zmyslami.

a vloženom úsilí (mojom a inštruktorovom) dopĺňam svoje dnešné raňajky aj o surferské zaslúžené ovocie v podobe odjazdenej vlnky. A poviem vám, že chutí naozaj sladko. Dnes si ešte zjazdím zopár vlniek, a tak si z pláže okrem penového Roxy surfu hrdo odnášam aj rozjarený (a prhlúply) permanentný úsmev na tvári. Pod nohami ešte stále cítim vlnu a som na to taká sústredená, že občas sa mi jemne podlomí kolená. Moju radosť mierne naruší video couching, kde na vlastné oči sledujem video s mojou najlepšou vlnkou a Robo s Otíkom mi vysvetľujú, kde robím chybu. A ani nemusím, pretože sama vidím, ako som sa neprirodzene postavila a nepokrčila som kolená. Veď jasné, pravidlo č. 1! Pokrčiť kolená a ukazovať si smer! Budem musieť na tom ešte „zamakať“. „Surfing je o učení, ako splývať s prírodou, akceptovať to, čo ti ponúka, a využívať to vo svoj prospech. Každý človek, ktorý začne surfovať, cíti, že oceán diktuje pravidlá a on ho musí počúvať a čakať, kým ti dovolí, aby si si to zobral,“ filozoficky doplní Robo Šutek.

Bon žúr!

No ale teraz povinnosti bokom, pretože surftripáci nám nachystali párty na pláži. Ešte sa počastujeme ďalšími darmi oceánu, kalamármi a krevetkami, na Hafov a Robov spôsob a sme pripravení. Kto ešte nikdy nezažil oheň na pláži s partiou, určite sa obral o jednu z najväčších slastí v živote. Výslednú eufóriu, ktorú prežívam, si odnáša hlavne naša fotografka Lulla, ktorej „vzdnávam svoje city“ a vyjadrujem uznanie za jej zdravé kulinárstvo a životný štýl pod hviezdami a predovšetkým slušným nákladom Jégra a ružového vína. To nič, veď oslavujem svoju vlnku a hotovo. Doslova. Ďakujeme, Surf-trip. Aj za to ráno. Ale veď každý je strojom svojho šťastia.

A toto všetko môžeš mať!

Dnes nie sú vlny, takže máme voľný program. Nejdeme však zaháľať. Hlavná skupinka odišla do Biarritz a my sa ako správni anarchisti stretávame s Korkym, Tomášovým bratrancom, a pripravujeme individuálny plán. Neskôr už v jeho aute a byte v jednom máme namierené do španielskeho San Sebastiana. Cestou vzdychám, lebo mi je strašne zle, opica je zrazu taká ako vo vnútrozemí. Situáciu však zachraňujem galónom vody a výdatným obedom, Lulliným „fatálnym“ kusom s píniovými orieškami, mrkvou, paprikou, fetou a vajíčkom. Mňam, pornogastronómia. Teraz, keď už som v pohode, stojíme na medzizastávke pri jazere so šmýkačkami, ktoré pripomínajú o dosť nebezpečnejšie tobogany. Ja sa bojím, ale chalani si už požičiavajú helmy a určite si neváhajú odkrojiť poriadnu porciu adrenalínu. Spoluvýletníci Kovo a Kubo ju ventilujú hlasnými pokrikmi „Fokón!“ a „Fokumé!“. Nuž... Treba ventilovať. Opäť sa vraciame na cestu a spoločnosť nám robí Beyuzov česko-slovenský hudobný skvost Návraty, ktorý sa stal alfou a omegou celého surf-tripu. Konečne dorážame do San Sebastiana pri západe slnka. 200-tisícové španielske mestečko je známe pre svoju architektúru a filmový festival. My si však režírujeme výlet po svojom, nevyrážame s cieľom poznať pamiatky či nasávať informácie, naopak,

atmosféru. Niektorí z nás berú skejty a derú sa španielskymi uličkami priamo do odskúšanej mexickej reštaurácie, kde si naordinujeme stôl plný burritov, nachoz s guacamole či tortíl a piviek. Ja a Lulla sme boli jediné, ktoré sme hostinu nevyšperkovali záverečnou agave tequilou, no tento krok zásadne neľutujem. Pri západe španielskeho slnka sa pýtam Korkyho, ako je možné, že vie plynulo po francúzsky aj španielsky a dokáže sa uživiť v cudzej krajine. On sa na moju hlúpu otázku len milo usmeje a mykne plecami. Samozrejme, veď toto všetko môžem mať aj ja. Pýtam si od neho „funkčnú“ korešpondenčnú adresu, lebo mu chcem poslať výtlačok slovenského októbrového Playboya s týmto článkom v rámci malého gesta za to, že mi ukázal aj takýto uhol pohľadu.

Don't go too fast

Večer sa terigáme naspäť do Hossegoru, po mexickej nádielke spokojne spím polovicu cesty v kufri a neskôr upadám do kómy v posteli, ktorá v týchto dňoch už môže vďaka množstvu piesku, ktorý sa v nej nachádza, pokojne konkurovať pláži pri našom kempu. Ráno vstávam na hodinu, premotivovaná po posledných lek-

ciach, keď som ochutnala vlnu, pádlujem ako o život a nie veľmi sa mi darí. V pozadí stále počúvam šum vody a Serga, ktorý mi celý deň opakoval „Don't go too fast“. Keď sa ho neskôr v rámci profilov jazdcov opýtam na jeho životné motto, prenikavo sa na mňa pozrie a s dôrazom na každé slovo povie: „Adela! Don't go too fast!“, a to už sme vybuchli spoločným smiechom. O tom, že to je definitívna pravda, hovorí aj vypnutý telefón, Facebook, ignorované e-maily a výsledná spokojná a oddýchnutá myseľ.

Peniaze pre nás nikdy neboli nejakou veličinou

Utekajú posledné dni, dnes absolvujeme návštevu surfovej továrne. Otík Oliva vysvetľuje princíp výroby dosky, táto továreň vyrába surfy pre prominentných riderov, dôkazom boli pozbierané súťažné dresy z PRO France aj od šampióna Kellyho Slatera. Dostávame výslovný zákaz čohokoľvek sa dotýkať, dotknutý surf budeme musieť preplatiť. Ale čože? Peniaze predsa pre nás nikdy nepredstavovali voľajakú veličinu. Uvádzané som demonštrovala aj návštevou outletov so značkovými handrami, a tak som vesele ozbýjala chuderku kreditku o ďalšie „neveličiny“. Koniec koncov, pohodlná značková mikina je určite efektívnejším úlovkom z dovolenky ako magnetka s nápisom „Croatia“. Kvôli nej na mňa štvrt hodiny

čaká celé auto, cestou späť ju zbožne nesiem v náručí, bude to moja hossegorská spomienka 2014 spolu s tričkom Surf-trip, ktoré sme dostali na začiatku od Terky Olivovej.

Život slovenského surfera

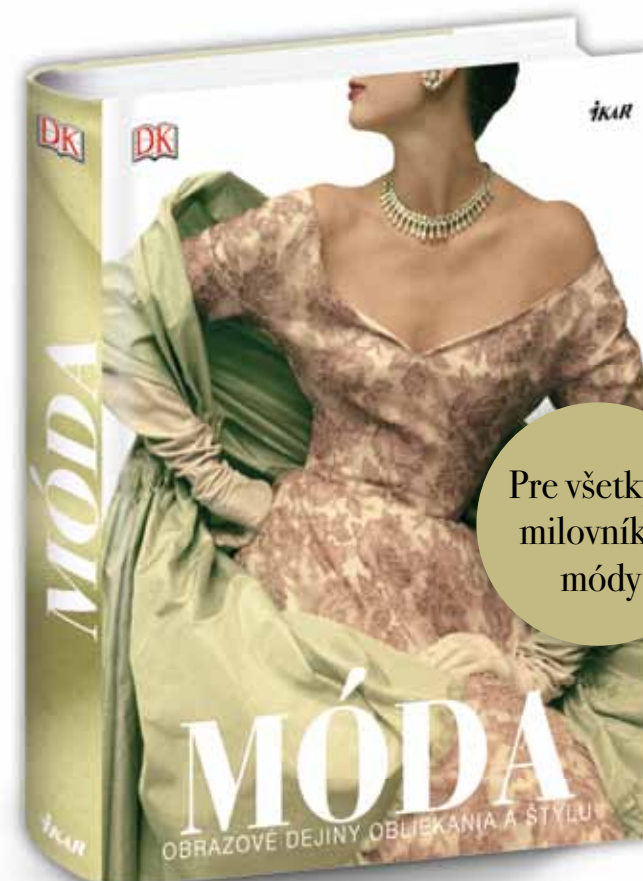
Na záver nášho výletu usporiadame preteky začiatočníkov a pokročilých. Z interných dôvodov sa Kamilina kockovaná košeľa pokladá za definitívneho víťaza. Pomaly sa tento „film“ končí, už roním imaginárne slzy a pochopiteľne, nechce sa mi odísť. Už nechcem inú dovolenku, jedine so surfom. Možno vyskúšam inú destináciu, Dominikánsku alebo Bali? Na záver sa pýtam chalanov, či sú schopní opísať pocit, ktorý človek zažíva pri surfovaní. Hafo sa osmelí ako prvý po krátkej odmlke: „Pravdepodobne veľa ľudí, ktorí budú čítať tieto slová, bude mať skúsenosti so snoubordingom a prašanom. Pociť je to možno podobný, ako keď ideš po čerstvom, jemne napadanom prašane strmý žľab...“ Vtom mu skočí do reči Robo: „... Taký pocit to je možno pre telo... A pre dušu – aspoň pre mňa – je to dosť porovnateľné s orgazmom.“ Orgazmy z oceánu, jedla a zážitkov. Aj o tom je Surf-trip. Keď si to ešte vynásobíte skvelými ľuďmi, dostanete za odmenu tú najkrajšiu dovolenku.

*Our bodies belong to the ocean
Our minds belong to the sky
We are The Cosmic Children
Soul surfing, music and beach life.*

DreamTeam SURFTRIP Hossegor jeseň 2014 – Ďakujem. □

www.surf-trip.sk, www.surf-trip, www.boardlife.sk

Inzercia

Pre všetkých milovníkov módy

Fascinujúci príbeh pani MÓDY

- ◆ Od extravagancie starovekého Egypta k legendárnym módnym domom
- ◆ Najnovšie značky a prehliadkové senzácie ◆
- Očarujúca zbierka odevov a štýlov ◆
- Významné okamihy dejín módy ◆ Doplnky
- ◆ Príbehy priekopníkov módy ◆

Ak niečo bolo v móde, nájdete to aj v MÓDE

V ponuke ∞ Panta Rhei